

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Anny Makarewicz – Poszytek

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2023 r.

sprawy **P. K. i T. K.**

oskarżonych z art. 279§1kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 22 lutego 2023 r. sygn. akt II K 602/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób że:

- oskarżonego P. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu stwierdzając, że koszty procesu w tym zakresie ponosi Skarb Państwa,
- w zakresie czynu, przypisanego T. K. ustala, że dopuścił się go on wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą,
- ustala, że zasądzony w pkt II wyroku obowiązek naprawienia szkody obciąża T. K.,
- kwotę wynagrodzenia za obronę z urzędu obu oskarżonych podwyższa do 5040 złotych (w tym podatek VAT);

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. P. 1680 złotych (w tym podatek VAT) za obronę obu oskarżonych z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego T. K. na rzecz Skarbu Państwa 1030 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 358/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 22 lutego 2023 r. sygn. akt II K 602/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych, mogący mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, iż w niniejszej sprawie są zgromadzone wystarczające dowody, które w sposób nie budzący wątpliwości pozwalają uznać, że oskarżeni dopuścili się zarzucanego im aktem oskarżenia czynu, w sytuacji gdy pokrzywdzony R. W. nie był świadkiem zdarzenia, nie rozpoznał oskarżonych w momencie pojawienia się dwóch mężczyzn w wieku ok. 18 lat zaraz po zdarzeniu, nie obciążał oskarżonych przed Sądem a wręcz przeciwnie, za dokonanie kradzieży obarczył S. S. (1), którego rozpoznał jako jednego z dwóch mężczyzn w wieku ok. 18 lat</p> <p>- naruszenie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, tj. Dz.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>U. z 2019 poz. 18, a mianowicie nieuwzględnienia faktu, że obrona z urzędu dotyczyła dwóch oskarżonych, a nie jednego oraz że po orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego Sąd powinien zastosować opłatę za obronę z urzędu przed Sądem Rejonowym w postępowaniu zwyczajnym tak jak za obronę z wyboru w kwocie 840 zł plus podatek VAT od jednego oskarżonego ponadto plus 25% tej stawki za każdą rozprawę</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy okazała się zasadna jedynie w części, tj. co do oskarżonego P. K. oraz w części dotyczącej orzeczenia o kosztach obrony z urzędu. Obrońca wprawdzie podniósł argumenty wspólne dla obu oskarżonych, jednakże co do T. K. okazały się one całkowicie nietrafne, bo były zasadniczo sprzeczne z zebranymi dowodami. Tezę aktu oskarżenia popierały bowiem takie dowody, jak zeznania pokrzywdzonego R. W. (w tym złożone w trakcie okazania m.in. tablic poglądowych), zeznania S. S. (1) i powiązany z nimi wynik przeszukania samochodu, użytkowanego przez tego ostatniego. Pokrzywdzony bowiem, wbrew tezom apelacji, rozpoznał T. K. jako jednego z dwóch mężczyzn, którzy niespodzianie zjawili się pod jego drzwiami tuż po stwierdzeniu włamania i którzy na wieść o wzywaniu policji oddalili się w pośpiechu (nie widział tam natomiast, ponownie wbrew treści apelacji, znanego sobie S. S. (1) (zdecydowanie k. 31v, k. 48v), podejrzewając jedynie, że jako potencjalny inicjator mógł być</p>		

w samochodzie, ale się w nim położyć, by nie było go widać - k. 360v). Oskarżeni wg fotografii wyglądają dość młodo, wobec czego określanie wieku tych mężczyzn przez osobę znacznie starszą mogło być obarczone pewnym błędem. Dodatkowo wskazać należy, że pokrzywdzony na rozprawie głównej precyzował, że widział tylko dwóch mężczyzn, żadnego z nich wcześniej nie znał (a S. znał) i jedynie z późniejszych rozmów, nieokreślonego „dogadywania się” (w tym z matką S. S.), z wzajemnych nienajlepszych relacji oraz z umiejętności gry na gitarze wyciągał niekoniecznie uzasadniony logicznie wniosek, że mózgiem operacji musiał być właśnie S. S. (1). Zeznania te z niewiadomych przyczyn dały sądowi I instancji asumpt do zmiany opisu czynu i przyjęcia, że sprawców kradzieży z włamaniem było trzech oraz do przyjęcia, że prócz rozpoznanego T. K. byli nimi nierozpoznany P. K. oraz nie widziany na miejscu zdarzenia S. S.. Drugi ze wskazanych dowodów, tj. zeznania S. S. (1), w ogóle nie wskazywały na jego wiedzę o jakiegokolwiek kradzieży z włamaniem – świadek opisał tylko trzydniowy ciąg alkoholowy, w trakcie którego pił kolejno z różnymi osobami, w tym z braćmi K., wskazując, że w dniu zdarzenia P. K. dysponował jego samochodem - rano przed zdarzeniem, przed wykrytym przez pokrzywdzonego włamaniem, gdy w samochodzie był również T. K. – podobnie jak kilka godzin później, gdy jadąc nim, nietrzeźwego spotkali go w lesie. S. S. wskazał jeszcze, że znalezioną w innym jego samochodzie gitarę pokrzywdzonego podał mu któryś z braci K., by na niej grał, ale nie pamięta który. Tym samym zeznania tego świadka wskazują jedynie na

dysponowanie przez oskarżonych samochodem, który zauważył pod swym domem pokrzywdzony, obaj byli też obecni, gdy S. S. miał grać na kradzionej gitarze. Obaj oskarżeni mieli więc sposobność, by udać się do pokrzywdzonego i dokonać kradzieży, obaj też „dysponowali” pochodzącą z tej kradzieży gitarą, jednakże jeden z nich nie został rozpoznany przez pokrzywdzonego, który przecież widział obu sprawców na swym progu. Faktem jest, że pokrzywdzony wskazał, że drugi ze sprawców się nie ozywał i on mu się bardzo nie przyglądał, jednakże zdaniem Sądu sama tylko sposobność i pokrewieństwo oskarżonych nie wystarczają, by uznać, że jeśli oskarżeni są braćmi i razem pili alkohol w samochodzie S. S. przed zdarzeniem, a kilka godzin później razem jechali tym samochodem, to cały czas pomiędzy tymi zdarzeniami musieli spędzić razem i wspólnie popełnić w tym czasie przestępstwo i żadna inna wersja, w tym wersja P. K., że nie popełnił tego czynu, nie jest prawdopodobna.

Dlatego też apelacja obrońcy, o ile kwestionowała prawidłowość ustaleń faktycznych, dokonanych na podstawie należyście ocenionego materiału dowodowego w zakresie sprawstwa rozpoznanego przez pokrzywdzonego T. K., została uznana za niezasadną, natomiast słusznie skarżący ten podniósł, że materiał dowodowy nie wskazuje na obecność P. K. na miejscu zdarzenia ok. godz. 11.00 – jako że materiał ten wskazywał jedynie na jego obecność pod domem obu oskarżonych, w użytych podczas zdarzenia samochodzie S. S. około godzinę wcześniej oraz w tymże samochodzie kilka godzin później i

<p>ponownie pod ich domem, gdzie już była pochodząca z kradzieży gitara.</p> <p>Słuszny był też zarzut dotyczący wynagrodzenia za obronę z urzędu, ponieważ Trybunał Konstytucyjny już przed wydaniem wyroku wprost stwierdził niezgodność z ustawą zasadniczą przepisu, dającego podstawę orzekania o należności obrońcy z urzędu na rozprawie przed Sądem Rejonowym. Obrońcy przysługiwało wynagrodzenie na większej liczbie terminów rozprawy głównej - za reprezentowanie dwóch oskarżonych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzutu popełnienia zarzucanego im czynu, ewentualnie o uchylene wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a także o zmianę rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego z urzędu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Częściowa zasadność apelacji z powodów wskazanych powyżej musiała skutkować zmianą wyroku i uniewinnieniem P. K. od stawianego mu zarzutu. Jak też już wskazano, nieuzasadnione były ustalenia o współsprawstwie trzech osób, stąd konieczna była zmiana opisu czynu poprzez wskazanie, że T. K. działał wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, a nie osobami. Z tego też względu solidarny obowiązek naprawienia szkody obciążyć musiał tylko T. K.. Niezasadność zarzutu wobec T. K. skutkowałą</p>		

nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku w zakresie jego sprawstwa, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący nie przywołał, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego. Rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego nie uwzględniało reprezentowania nie jednego, a dwóch oskarżonych na wszystkich terminach rozprawy głównej.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w części skazującej T. K. w całości - tak w zakresie winy i kwalifikacji prawnej, jak i wymierzonej mu kary, jak również w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji w wyżej wymienionym zakresie i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
- Skazanie P. K. i związane z tym rozstrzygnięcia, - Ustalenie współdziałania z trzecią, ustaloną osobą	
Zwięźle o powodach zmiany	
Jak w rubryce 3.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II, III	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. W części dotyczącej uniewinnionego P. K. koszty procesu zgodnie z art. 632 pkt 2 kpk ponosi Skarb Państwa. Na koszty postępowania odwoławczego w stosunku do T. K. składają się zaś opłata w wysokości należnej

za I instancję (180 zł), wynagrodzenie obrońcy za tego oskarżonego (840 zł) oraz w połowie ryczałt za doręczenia korespondencji – 10 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------